

गृहः कुमारः ७५ कोतः कस्य मुखस्य अंतः सीमा आनंदस्य पराकाष्ठेत्यर्थः ७६ निजः सर्गः सृज्यत इति सर्गस्तस्य विशेषणं निजः स्वस्मादनन्यः ७७ पवित्रं पवित्रं तनुल्यं मृत्युदुःखं तस्मात् त्रायत इति पवित्रं ७८ अतएव सर्वपावनः सर्वेषां ब्रह्मादीनामपि इन्द्रिकरः ७९ शृंगी वृषभादिरूपः ८० शृंग प्रियः पर्वत शिखराश्रयः ८१ बभ्रुः शोभश्चरः ८२ राजराजः कुबेरः ८३ निगमयः निदीषः ८४ ॥१५०॥ अभिरामः प्रीतिजनकः ८५ स्मरगणः देवसंघरूपः ८६ विरामः सर्वोपरमरूपः ८७ सर्वसाधनः सर्वोपि आश्रमकर्मणि यद्वा सये साधनानि यस्मिन्निति ८८ ललाटाक्षः ८९ विष्वदेवः विष्वे ब्रह्मांडकंदुकैर्दीप्यते क्रीडन इति ९० हरिणः हिंसकः क्षीणमना लब्धसमाधिरित्यर्थः ९१ सिद्धार्थः नित्यसिद्धवर्धनः हिमाचलादिरूपः ९२ ॥१५१॥ स्थावराणां पतिः हिमाचलादिरूपः ९३ नियमं द्रियवर्धनः नियमं निर्ग्रहेः कृत्या इन्द्रियाणां समनस्कानां वर्धनो पश्चाद्धृतः साधितः सिद्धभूतः पूर्वकाले केतिसमासः सचासौ अर्थश्च सिद्धभूतार्थः धर्मो यो यस्य सिद्धार्थः तत्त्वज्ञानार्थः ९५ अतएव सिद्धभूतार्थः पूर्वसिद्धः निश्चुतेः ९७ सत्यव्रतः सत्यं ब्रह्म तदर्थं न्येव व्रतानि तपस्यस्य ९८ ऋचिः निर्मलचित्तः ९९ ॥१५२॥ व्रताधिपः तत्तद्धृतफलप्रदः १०० इति व्रतमंत्राज्ञोऽप्यः परं ब्रह्मभ्यः परं तुरीयं

गृहः कांतो निजः सर्गः पवित्रं सर्वपावनः ॥ शृंगी शृंग प्रियो बभ्रु राजराजो निगमयः ११ ॥१५०॥ अभिरामः स्मरगणो विरामः सर्वसाधनः ॥ ललाटाक्षो विष्वदेवो हरिणो ब्रह्मवर्चसः ८ ॥१५१॥ स्थावराणां पतिश्चैन्यमद्रियवर्धनः ॥ सिद्धार्थः सिद्धभूतार्थो चित्तः सत्यव्रतः ऋचिः ७ ॥१५२॥ व्रताधिपः परं ब्रह्म भक्तानां परमागतिः ॥ विमुक्तो मुक्ततेजाश्च श्रीमान् श्रीवर्धनो जगत् ९ ॥१५३॥

शिवाख्यं शिवमर्देते चतुर्थं मन्यंत इति श्रुतिप्रसिद्धं १ अतएव ब्रह्मदेशतः कालो वस्तुतश्च परिच्छेद इत्यन्यं नेह नास्ति किंचेनेति श्रुतेर्विश्वादीनामनृतत्वेन स्वगतभेदस्याप्यभावादं वेदं करसंस्कृतत्वाच्च २ भक्तानां परमागतिः भंजो आमर्दनैः स्य रूपं भक्तानां विश्वादिषु पूर्वपूर्वस्य उत्तरस्मिन् उत्तरस्मिन् प्रविलापनलक्षणो आमर्दनं संधवस्वित्यसलित्वन्यायेन कुर्वतां परमानिति शयागतिः केवल्यरूपाविश्रान्तिः ३ विमुक्तः देहांते विजोषणमुक्तः ४ कुतो विमुक्तत्वमत आह मुक्तते जाइति ते जाः पदेना त्रल्लिंगशरीरमुच्यते तत्तमुक्तं ते जोः नैतितथा ५ मुक्तते जस्तमपि कुतः यतः श्रीमान् शोभीष्यवान् तथाहि योगीजितमृत्कर्यथा कामं भीष्मवदिहैव तिष्ठति ब्रह्मलोकं वामूर्धन्यनाड्यागच्छति इहैव लिंगशरीरकवचवहाय त्वा विष्णुर्देहं केवल्यमाप्नोति ६ श्रीमन्त्वमपि कुतः यतः श्रीवर्धनः ऋचः सामानियज्ज्ञः पि साहि श्रीपरमृतासतामि विभ्रुतेर्वेदत्रयरूपांश्रियं कर्मापाप्मा ज्ञानकांडात्सि कां वर्धयति तत्तदुक्ता श्रीनुष्ठानेन सम्यक् परिपोषयति स श्रीवर्धनः ७ जगत्त आद्या कृतादिघटांतनश्चरवस्तरूपः गच्छति नित्यं रूपान्तरं प्राप्नोतीति जगदिति च्युत्पत्तेः प्रधानादीनामपि जगत्त्वं च लंगुणावृत्तमिति कापिलसिद्धांताच्च एवं च ओदो स्थिरउक्तः स एव जगदित्युक्ते स्थिरे भूगालनिजगत्कल्पितमिदं कर्तुं भवति ततश्चात्मेवेदं सर्वं ब्रह्म वेदं सर्वं तत्त्वमस्य हं ब्रह्मा सभ्यमात्मेत्यादि शास्त्रसिद्धं ब्रह्मोद्वेते प्रतिपादितं भवतीति शिवं १०० ८ ॥१५३॥ इति नाम्नामष्टाधिकं दशमं व्रतं समाप्तम् ॥